

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 573 КВ
Дата 08.11.2024

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Per. № 812100-20486, екз. № 1
07.11.2024 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от Атанас Илков - министър на вътрешните работи
по конституционно дело № 26/2024 г.

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

С определение на Конституционния съд от 08.10.2024 г. съм конституиран като заинтересована институция по конституционно дело № 26/2024 г., образувано по искане на 23-ти състав на Софийския районен съд за установяване на противоконституционност на чл. 343в, ал. 3 от Наказателния кодекс на Република България.

В искането на Софийския районен съд се твърди, че е налице противоречие на горечитираната разпоредба с чл. 4, ал. 1, чл. 5, ал. 3 и чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България. Посочено е също, че разпоредбата е приета без мотиви и обсъждане, което е в противоречие със Закона за нормативните актове.

Действително, според българското законодателство, всяка нова разпоредба трябва да бъде придружена от мотиви, които обясняват защо е приета и какви цели преследва. Тези мотиви помагат на обществото да разбере смисъла и предназначението на закона. Закони, приети без ясни мотиви биха могли да застрашават правата на гражданите поради неяснота при тяхното прилагане. В случая, при изследване на съдебната практика по образувани и приключили наказателни производства с повдигнато обвинение по чл. 343в, ал. 3 се установява константност, като в по-голяма част от случаите намира приложение разпоредбата на чл. 78а от НК - съдът освобождава нарушителя от наказателна отговорност и налага глоба. Считаю, че не са наведени аргументи за пряко противоречие с конкретни конституционни норми, а е извършено позоваване на общи конституционни принципи. Следва да бъде отбелязано, че принудителната административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство“ не представлява наказание, а налагането ѝ е с цел осигуряване на

безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и е предвидено за относително тежки и обществено значими по своя характер административни нарушения, изрично и лимитативно установени в разпоредбата на чл. 171 от Закона за движението по пътищата. Посочената принудителна административна мярка се прилага с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Разпоредбата на чл. 343в, ал. 3 от Наказателния кодекс засяга онези случаи, при които нарушителят е проявил пренебрежение към установения правов ред и наложената му принудителна мярка, поради която причина законодателят е преценил, че цитираното деяние е с достатъчно висока степен на обществена опасност, довела до неговото криминализиране и в тази връзка не може да се подкрепи твърдението, че разпоредбата „се явява произволно санкциониране с най-тежката по характер отговорност“

Не би могло да бъде подкрепено и твърдението, че липсва действащ законов регламент на обективен критерий, съобразно който да бъде проведено разграничение между състава на престъплението по чл. 343в, ал. 3 НК и състава на административното нарушение по чл. 177, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата, тъй като приложение намира нормата на чл. 33, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), която урежда прекратяване на административнонаказателното производство при констатиране на признак на извършено престъпление. В такива случаи административнонаказващия орган прекратява производството, на основание чл. 54, ал. 1, т. 9 от ЗАНН.

Изложеното от състава на СРС не навежда **категорични изводи за нарушаване на основни права и свободи на гражданите**, предвид което считам, че искането на Софийския районен съд за установяване на противоконституционност на чл. 343в, ал. 3 от Наказателния кодекс на Република България е неоснователно.

МИНИСТЪР